



Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5708/05
16.11.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Гордане Џакула и Вере Пешић, чланова већа, са саветником суда Весном Даниловић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "АА", против туженог Министарства финансија Републике Србије, - Пореска управа - Регионални центар Београд, ради поништаја решења туженог бр. 47-1029/2004-02 од 14.03.2005. године, у правној ствари инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 16.11.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, - Пореска управа - Регионални центар Београд бр. 47-1029/2004-02 од 14.03.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Филијале Нови Београд 1 бр. 47-618/04-013-080 од 27.11.2004. године, којим је тужиоцу у поступку теренске контроле евидентирања сваког појединачног промета преко фискалне касе изречена мера привремене забране обављања делатности у трајању од 27.11. до 11.12.2004. године.

Тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа због неправилне примене закона, непоступања по правилима поступка и неправилно утврђеног чињеничног стања. Истакао је да права продаја у конкретном случају није ни обављена, јер роба није изнешена из радње, нити наплаћена, да продајни простор није ни пословао пре контроле, нити после тога. Сматрајући да је оспореним решењем повређен закон на његову штету, предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени је у свему је остао при образложењу из оспореног решења, па је предложио да суд тужбу одбије.

Испитујући законитост решења туженог органа у смислу чл. 39. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), оценом навода истакнутих у тужби, одговору на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену на првостепено решење, налазећи да је првостепени орган правилно, на основу утврђених неправилности у пословању тужиоца у поступку теренске контроле, правилно применом одредбе чл. 38. ст. 2. Закона о порезу на промет ("Сл. гласник РС" бр. 22/01...70/0) и чл. 131. ст. 1. тач. 4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Сл. гласник РС" бр. 80/02 ... 55/04), донео одлуку као у диспозитиву ожалбеног решења.

Из списка предмета произлази да је пореска контрола у радњи тужиоца обављена тзв. "провокативном куповином" од стране инспектора, након које им тужилац није уредно издао фискални рачун за обављену куповину. При том је од стране инспектора констатовано у образложењу првостепеног решења да је на овај начин продавац (тужилац) поступио супротно одредби чл. 15. Уредбе, а решење је донето на основу чл. 131. ст. 1. тач. 1. - 4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, и одлучено као у диспозитиву тог решења.

Из Записника о изјави странке - пореског обвезника бр. 47-618/04-013 од 27.11.2004. године, сачињеног у поступку наведене контроле произлази да је тужилац инспекторима, приликом уласка у радњу, изјавио да не ради у локалу због боловања, да радња већ дуже време није била отворена, а што су, како је навео, инспектори могли и да утврде на основу његовог лекарског уверења и на основу натписа, након чега се инспектор представио као стара муштерија, а његова колегиница изјавила да жели да му поклони кошуљу, због чега је хтео да им изађе у сусрет. Истакао је да је у то време у локал дошао само да би пописао одређену робу, те да се у локалу случајно затекао, након чега је обављена куповина, којом приликом није издат фискални рачун.

Код оваквог стања ствари, по оцени Врховног суда Србије, и оспорено решење туженог органа и првостепено решење донети су уз повреду правила поступка и неправилне примене закона.

Наиме, одредбама чл. 131. ст. 1. тач. 1. - 4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији

прописано је овлашћење пореског инспектора да у току пореске контроле, пореском обвезнику изрекне забрану вршења делатности, ако утврди постојање неправилности у обављању делатности, ближе прописаних тачкама 1. - 4. наведеног члана Закона. Међутим, овај Закон не утврђује институт, нити прописује могућност "провокативне куповине" у оквиру пореске контроле, а при чему ни сам првостепени орган у ожалбеном решењу не наводи евентуалну одредбу прописа, која га овлашћује да на овај начин обавља пореску контролу код обвезника. Осим тога, првостепени орган у образложењу ожалбеног решења, такође не наводи ни пун назив Уредбе, нити службени гласник у коме је Уредба објављена, а на коју се у доношењу решења позива, налазећи да је тужилац при обављеној контроли пословао "супротно чл. 15. Уредбе". При том, првостепени орган уопште не цени наводе тужиоца истакнуте у записнику о изјави странке - пореског обвезника од 27.11.2004. године, који се налази у списима, те је са свих изнетих разлога првостепено решење обухваћено повредом из чл. 199. ст. 2. Закона о општем управном поступку.

Имајући у виду да наведене повреде поступка не отклања ни тужени орган у доношењу решења по жалби, то је и тужбом оспорено решење обухваћено овим повредама. Осим тога, тужени не даје јасне разлоге за своју одлуку, нити цени наводе, које је тужилац истицао у жалби, посебно навод да локал у време обављања контроле није ни радио, због чега је тужбом оспорено решење обухваћено повредом из чл. 235. ст. 2. Закона о општем управном поступку.

Оцењујући да је оспорено решење обухваћено битним повредама правила поступка, што га чини незаконитим, Врховни суд Србије је, применом одредбе чл. 41. ст. 1. и 2., а у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде. У поновном поступку тужени ће отклонити неправилности учињене у доношењу оспореног и првостепеног решења, на које је суд указао овом пресудом, па ће на основу правилно утврђеног чињеничног стања у поступку без повреде правила и правилном применом материјално-правних одредаба решити ову управну ствар на законит начин. При том ће имати у виду примедбе у погледу поступка, као и правно схватање суда изнето у образложењу ове пресуде, којима је везан у смислу чл. 61. ЗУС-а.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 16.11.2006. године, У. 5708/05

Записничар Председник већа - судија

Весна Даниловић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК